

Warszawa, dnia 18 grudnia 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 1467/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia del. Izabela Kościarz - Depta

protokolant asystent sędziego Martyna Rokicka – Spodar

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 18 grudnia 2019r.

sprawy W. M., c. S. i E., ur. (...) w N.

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy (...)w W.

z dnia 31 sierpnia 2018 r. sygn. akt IV K 737/16

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżoną od uiszczenia kosztów sądowych

w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. M. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1467/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy (...) W. z dnia 31 sierpnia 2018r., sygn. akt IV K 737/16

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1. .	<p>Obrazę przepisu prawa materialnego art. 286 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie i błędne przyjęcie, że oskarżona swoim czynem wyczerpała znamiona przestępstwa stypizowanego w tym przepisie, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżona miała zamiar nieuiszczenia rat pożyczki zaciągniętej w (...) Bank S.A.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzut obraży przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 286 § 1 k.k. okazał się być niezasadny. Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny prawnej przestępczego zachowania oskarżonej W. M. w oparciu o prawidłowo ustalony stan faktyczny niniejszej sprawy i słusznie uznał, iż swoim postępowaniem wyczerpała ona znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Odnosząc się do wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 20 grudnia 2018r. w sprawie o sygn. II AKa 54/18 należy wskazać, że przestępstwa określone w art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. są przestępstwami umyślnymi, zaliczanymi do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy w tych</p>		

przypadkach było ukierunkowane na określony cel, którym jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tych przestępstw zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Zamiar sprawcy w płaszczyźnie intelektualnej musi więc obejmować z jednej strony, sposób zachowania sprawcy, tzw. środek intelektualny, jakim jest przykładowo w przypadku oszustwa wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Z drugiej strony, sprawca musi mieć świadomość, że co najmniej może uzyskać korzyść majątkową z planowanego zachowania w wyniku zastosowanego sposobu działania oraz świadomość więzi przyczynowej łączącej podejmowane przez niego działania z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem. W płaszczyźnie woluntatywnej zamiar oszustwa musi przyjmować postać chęci skierowanej na zachowanie prowadzące do wywołania błędu, wyzyskania błędu lub wyzyskania niezdolności osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania, chęci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez osobę, w stosunku do której sprawca podejmuje działania wprowadzające w błąd, zaniechania poinformowania o pozostawaniu przez tę osobę w błędnym przekonaniu lub zachowania polegającego na wyzyskaniu jej niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania oraz chęci osiągnięcia przy pomocy obu

opisanych wyżej zachowań korzyści majątkowej. Innymi słowy elementy przedmiotowe wyżej wskazanych przestępstw muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, że Sąd Rejonowy zastosował prawidłową normę materialną, gdyż nie ulega wątpliwości, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim przedkładając w banku podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) S.A. z siedzibą we W. oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o dochodach, w celu uzyskania pożyczki w kwocie 20.000 zł i posiadała jednocześnie świadomość tego, iż wprowadza pracownika banku w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z przedmiotowego zobowiązania, gdyż wówczas nigdzie nie pracowała i nigdy też nie była zatrudniona we wskazanej na zaświadczeniu firmie. Oskarżona ukierunkowana była na określony cel, to jest uzyskanie pożyczki, przez co popełniając przedmiotowy czyn zabroniony osiągnęła zamierzoną korzyść majątkową. Zamiar oskarżonej obejmował również sposób jej działania, którym doprowadziła do jej uzyskania, to jest poprzez przedłożenie fałszywego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach. Istotnie, oskarżona miała świadomość, że z podjętego działania wprowadzi pracownika banku w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy pożyczki, w wyniku czego doprowadzi do niekorzystnego rozporządzenia

mieniem pokrzywdzony bank. Przyjęta więc przez Sąd I instancji kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonej czynu nie budzi zastrzeżeń. Należy mieć na uwadze fakt, że oskarżonej w uzyskaniu pożyczki pomogły przedstawione przez nią fałszywe dokumenty, które pozwoliły pożyczyć pieniądze z banku, natomiast w sytuacji gdyby bank posiadał wiedzę o rzeczywistej sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonej, takiej pożyczki by nie udzielił. Poza tym skoro jak wskazuje w apelacji obrońca, oskarżonej uprzednio odmówiono udzielenia pożyczki w banku w N. i szukała ona możliwości zaciągnięcia pożyczki w innym banku, miała więc ona świadomość, że taki skutek może mieć również próba uzyskania pożyczki w banku w W., stąd też przygotowana była na przedłożenie fałszywego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach. Przedłożone przez oskarżoną sfalszowane zaświadczenie miało zatem istotny wpływ na przyznanie pożyczki, a tym samym wyczerpanie znamion występkę z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Zamiar działania oskarżonej wyklucza jakąkolwiek wątpliwość w tym przedmiocie, został on ustalony na podstawie całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zdarzenia i w ocenie Sądu Okręgowego jest pewny. Niezasadny więc okazał się być zarzut, że oskarżona swoim czynem nie wypełniła znamion przypisanego jej przestępstwa, bowiem miała zamiar spłacenia zaciągniętej kwoty pożyczki. Należy podkreślić, że dla bytu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. liczy się świadomość sprawcy i jego wola uzyskania korzyści majątkowej oraz użycie określonego w tym celu sposobu. W niniejszej sprawie, oskarżona

<p>istotnie miała świadomość, że przedłożone przez nią zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach jest fałszywe, mimo tego posłużyła się nim, aby zaciągnąć pożyczkę w banku i wbrew twierdzeniu obrońcy - w tym kontekście nie ma znaczenia, czy miała ona wówczas w zamiarze uregulowanie przedmiotowej płatności. Obecnie rzeczywiście pożyczka została spłacona, a fakt ten został uwzględniony przy wymiarze kary. Powyższa okoliczność natomiast nie miała wpływu przy ustaleniu wyczerpania znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>		
Wniosek		
uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Wniosek jest niezasadny z przyczyn wyżej wskazanych w powodach uznania za niezasadny zarzutu nr 1 – zob. uzasadnienie dotyczące zarzutu nr 1.		
Lp.	Zarzut	
2.	Obrazę przepisu postępowania art. 7 k.p.k., która miała wpływ na treść orzeczenia, polegająca na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i uznania wyjaśnień oskarżonej za niewiarygodne, podczas gdy wyjaśnienia oskarżonej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	są logiczne, spójne i zgodne z doświadczeniem życiowym.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.	
<p>Podniesione w apelacji zarzuty obraży przepisów prawa procesowego, co miało doprowadzić do błędu w ustaleniach faktycznych są niezasadne. Nie ma bowiem podstaw do twierdzenia, że Sąd Rejonowy dopuścił się obraży przepisu postępowania – art. 7 k.p.k.</p> <p>Zdaniem Sądu Okręgowego, zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem oskarżonej za winną popełnienia przypisanego jej czynu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.</p> <p>Sąd Rejonowy prawidłowo nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej co do okoliczności jakoby zawarła umowę pożyczki przy udziale nieznanego mężczyzny, który miał ułatwić jej otrzymanie pożyczki poprzez m.in. załatwienie wszelkich formalności w placówce pokrzywdzonego banku, w tym</p>	

wskazać jej konkretnego pracownika banku, u którego miała dopełnić formalności. Należy dostrzec, że wyjaśnienia oskarżonej w tej części w żaden sposób nie mają poparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Z zeznań świadka S. S. (2) wynika, iż wykluczył on, aby umowa pożyczki nr (...) zawarta została z udziałem pośrednika, albowiem na umowie tej widnieją podpisy: oskarżonej W. M. oraz upoważnionego pracownika banku, w tej sytuacji wskazanego świadka. Świadek wskazał ponadto, że nie miała miejsca taka sytuacja, że wniosek o pożyczkę składała inna osoba, niż ta która podpisywała umowę. Według świadka zdarzało się jedynie tak, że bank współpracował z pośrednikami, którzy pozyskują klientów i zawierają z nimi umowy w imieniu banku. Wówczas stosowany jest oddzielny wniosek, który stosują pośrednicy i na umowach znajdują się podpisy zarówno pracownika banku, jak i pośrednika. Zważyć natomiast należy, że w przypadku umowy pożyczki, którą zawarła oskarżona, nie widnieje podpis żadnego pośrednika. Nakreślony na umowie przez oskarżoną podpis nie odbiega też od tego, który został złożony przez nią jako wzór na k. 59. Świadek S. S. (2) zeznał również, że nie było takiej sytuacji, aby ktoś inny niż klientka złożył dokumenty niezbędne do udzielenia kredytu oskarżonej, wskazał, iż musiała ona być osobiście. Dodatkowo nie bez znaczenia w kontekście omawianego zarzutu pozostaje fakt, że oskarżona pożyczona z banku pieniądze otrzymała za pośrednictwem przelewu internetowego, co wynika z załączonej umowy nr (...). Trudno jest więc obdarzyć walorem wiarygodności wyjaśnienia oskarżonej, że po podpisaniu umowy

<p>i opuszczeniu oddziału banku, od razu przekazała kwotę 4.000 zł nieznanemu mężczyźnie, który miał jej pomóc w formalnościach dotyczących przyznanego kredytu. Sąd Rejonowy zasadnie też uwzględnił zeznania świadka J. K., zatrudnionego w (...) Banku S.A. na stanowisku Specjalisty ds. Kontaktów z Organami Ścigania, który w sposób jasny, logiczny i rzeczowy przedstawił okoliczności dotyczące umowy pożyczki zawartej w dniu 13 sierpnia 2014r. z oskarżoną W. M., w tym rodzaj przedłożonych przez nią dokumentów. Sąd Okręgowy zgodził się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że wyjaśnienia oskarżonej w powyższym zakresie nie znajdują odzwierciedlenia w pozostałych dowodach, są nielogiczne i stanowią jedynie przyjętą przez nią linię obrony.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wniosek jest niezasadny z przyczyn wyżej wskazanych w powodach uznania za niezasadny zarzutu nr 2 – zob. uzasadnienie dotyczące zarzutu nr 2.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia poprzez ustalenie, że</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

	<p>oskarżona miała świadomość co do tego, że przy zawieraniu umowy pożyczki przedłożyła fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach, podczas gdy okoliczności zaciągnięcia pożyczki wskazują na to, że oskarżona nie miała wiedzy, że do wniosku o udzielenie pożyczki zostały przedłożone przez nieznanego mężczyznę podrobione dokumenty, na co wskazuje okoliczność, że oskarżona sama wskazała pracownikowi banku, że nigdy nie była zatrudniona w firmie (...), G. 103 lok. 4, W., jak również, że gdyby miała zamiar posłużenia się fałszywymi dokumentami do uzyskania pożyczki zrobiłaby to niedaleko swojego miejsca zamieszkania, a nie celowo przyjeżdżałaby do znacznie oddalonej od jej miejsca zamieszkania W..</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a wynikający z rzekomo dowolnej oceny dowodów, okazał się być nietrafny. Apelacja obrońcy nie przytoczyła tego rodzaju argumentów, które mogłyby podważyć słuszność ustaleń Sądu I instancji. Konfrontując ustalenia te z przeprowadzonymi na rozprawie głównej dowodami trzeba stwierdzić, że dokonana rekonstrukcja okoliczności popełnienia przez oskarżoną przypisanego jej przestępstwa nie wykazuje błędu i jest zgodna z tymi dowodami, którym Sąd Rejonowy dał wiarę i na nich się oparł. Podzielając wywody Sądu Rejonowego niezawierające błędu w</p>		

rozumowaniu, nie sposób jest uznać jak wskazuje obrońca, że oskarżona nie miała świadomości co do tego, że przy zawieraniu umowy pożyczki przedłożyła fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach. Okoliczności zaciągniętej pożyczki istotnie wskazują, na to iż miała ona wiedzę, że do wniosku o pożyczkę załącza sfalszowane zaświadczenie potwierdzające jej rzekomo uzyskiwane dochody i fakt zatrudnienia w firmie (...) S.A. z siedzibą we W. oraz że przedmiotowy dokument ma istotne znaczenie dla uzyskania wnioskowanego wsparcia finansowego. Niewiarygodne są jej wyjaśnienia, że nie wiedziała też jakie dokumenty podpisuje. Trudno jest logicznie wytłumaczyć, jak zresztą słusznie dostrzegł Sąd Rejonowy, że oskarżona nie wiedziała co robi i w jakim celu, przy jednoczesnym złożeniu zaświadczenia o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach, w sytuacji kiedy wówczas nie była nigdzie zatrudniona, nie pracowała też nigdy we wskazanej w zaświadczeniu firmie i pozostawała na rencie z uzyskiwanym miesięcznym dochodem 800 zł. Dla oceny jej przestępczego zachowania nie ma znaczenia, czy otrzymane pieniądze miały być dla niej, czy też jej siostry. Bezsprzeczne jest to, że posłużyła się podrobionym dokumentem w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach mającym istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki z banku. Nie nasuwa też żadnej wątpliwości, że oskarżona działała z zamiarem wprowadzenia przedstawiciela banku w błąd co do miejsca zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów oraz możliwości i zamiaru spłaty zaciągniętej pożyczki. Z załączonego do akt sprawy oryginału umowy

wynika, że to W. M. zawarła przedmiotową umowę, która jest na jej dane oraz widnieją na niej podpisy oskarżonej. Sąd Rejonowy przy ustaleniu stanu faktycznego sprawy słusznie oparł się o dokumenty bankowe z k. 2-32 oraz informację z ZUS z k. 40, bowiem brak jest podstaw do zakwestionowania ich autentyczności i prawdziwości zawartych w nich treści. W zakresie braku uznania za wiarygodne tłumaczeń oskarżonej, że wszelkie kwestie formalne uzgodnił za nią w banku nieustalony mężczyzna, Sąd Okręgowy odniósł się uprzednio w przedstawionych powodach uznania niezasadności zarzutów oznaczonych nr 1 i 2, nie dostrzegając konieczności ponownego powielania przedmiotowej argumentacji. Podobnie, kwestię zamiaru oskarżonej, w tym jej świadomości i woli uzyskania korzyści majątkowej oraz określonego sposobu działania zmierzającego do osiągnięcia tego celu – Sąd Okręgowy omówił powyżej w powodach niezasadności zarzutów oznaczonych nr 1 i 2. W tym miejscu jedynie należy odnieść się już tylko do argumentacji obrońcy, że oskarżona gdyby miała w zamiarze uzyskanie pożyczki za pomocą przedłożenia fałszywych dokumentów mogłaby to zrobić w najbliższym banku jej miejsca zamieszkania, nie zaś jechać około 350 km do W., jak również, że nie przyznałaby się do tego, że nigdy nie była zatrudniona w firmie (...)S. z siedzibą we W.. Należy zauważyć, iż owa argumentacja w żaden sposób nie dowodzi braku świadomości oskarżonej o przedstawieniu przez nią sfalszowanego dokumentu zaświadczenia oraz braku wiedzy co podpisuje i w jakim celu. Oskarżona informując pracownika banku o

tym, iż nie była zatrudniona przez wskazaną firmę mogła już wtedy użyć takiej wersji obrony, tak by w przypadku oskarżenia o popełnienie przestępstwa oszustwa nie zostały wobec niej wyciągnięte surowsze konsekwencje karne. Natomiast fakt, że zawarła umowę pożyczki w W., nie zaś w banku z siedzibą bliżej jej miejsca zamieszkania, może świadczyć o tym, iż był to zaplanowany sposób działania, który mógł służyć późniejszemu bądź trudniejszemu wykryciu popełnienia przestępstwa z uwagi chociażby na ilość i częstotliwość tego rodzaju umów zawieranych w bankach (...), aniżeli w bankach znajdujących się w małych miejscowościach. Mając na uwadze wskazane okoliczności, stanowisko apelacji w zakresie błędu w ustaleniach faktycznych, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wobec skierowania apelacji obrońcy co do całości rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy dokonał jego kontroli również pod względem wymierzonej kary, nie znajdując podstaw do oceny, by zastosowany rodzaj i charakter sankcji czyniły zaskarżony wyrok rażąco niewspółmiernie niesprawiedliwym – surowym. Analiza uzasadnienia wyroku wskazuje, że przy rozstrzyganiu w zakresie kary, sąd uwzględnił zasadnicze, istotne w tej mierze okoliczności oraz właściwie je ocenił w kontekście dyrektyw określonych w art. 53 § 1 i 2 k.k. Okolicznościami łagodzącymi jest fakt, że oskarżona dotychczas nie była karana, zaciągnięte przez nią zobowiązanie zostało spłacone w całości, przyznała się do zawartej umowy pożyczki i złożyła wyjaśnienia. Natomiast do okoliczności obciążających należy zaliczyć wysoką społeczną szkodliwość popełnionego czynu oraz wysokość kwoty wyłudzonej

<p>pożyczki. Orzeczoną karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat należy zatem uznać za sprawiedliwą, adekwatną do popełnionego czynu oraz wystarczającą dla uzyskania skutecznego zapobieżenia popełnienia przez oskarżoną w przyszłości czynu zabronionego. Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, który uznał, że wobec oskarżonej zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Orzeczona kara winna uświadomić oskarżonej naganność jej zachowania i nieopłacalność naruszania norm prawnych.</p>		
Wniosek		
uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Wniosek jest niezasadny z przyczyn wyżej wskazanych w powodach uznania za niezasadny zarzutu nr 3 – zob. uzasadnienie dotyczące zarzutu nr 3.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
1.	

Zwi ęz le o powodach uwzgl ędnienia okoliczno ści.	
5. ROZSTRZYGN I ĘCIE S ĄDU ODWO ŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku s ądu pierwszej instancji	
1	Przedmiot utrzymania w mocy
Utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.	
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy.	
<p>Apelacja wniesiona przez obrońc ę oskarżonej nie zas ługiwała na uwzgl ędnienie.</p> <p>Stwierdzi ć nale ży, że zgromadzone w sprawie dowody S ąd meriti podda ł wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami okre ślonymi w art. 4 k.p.k. Tak że przeprowadzone w oparciu o t ę analiz ę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przes łankami wynikaj ącymi z art. 7 k.p.k. i przekonuj ąco uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że S ąd I instancji wnikliwie zweryfikowa ł tezy aktu oskarżenia w granicach niezb ędnych dla ustalenia okoliczno ści istotnych dla rozstrzygni ęcia skutkuj ącego uznaniem oskarżonej za winn ą popełnienia przypisanego jej czynu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikaj ą powody takiego rozstrzygni ęcia, a S ąd Okr ęgowy w pełni podziela przedstawion ą tam argumentacj ę.</p> <p>Apelacja wniesiona przez obrońc ę oskarżonej nie zawiera argumentacji zas ługuj ącej na uwzgl ędnienie, za ś lektura jej tre ści na tle analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego świadczy o charakterze jej oczywistej bezzasadno ści. Przeprowadzone przez S ąd Rejonowy post ępowanie dowodowe jednoznacznie wskazuje na win ę oskarżonej.</p>	
5.2. Zmiana wyroku s ądu pierwszej instancji	

	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		

5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
W. M.		Uwzględniając sytuację majątkową i finansową oskarżonej, na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił ją od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.
W. M.		Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. M. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę oskarżonej z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

7. PODPIS
sędzia del. Izabela Kościarz – Depta

1.3 G. zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika #			
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina co do czynu przypisanego w wyroku oraz jego kwalifikacja prawna		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana